

Úřední věstník

Evropské unie

L 123

České vydání

Právní předpisy

Ročník 62

10. května 2019

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/711 ze dne 17. dubna 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zdroje na zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712 ze dne 17. dubna 2019 o ochraně hospodářské soutěže v letecké dopravě a o zrušení nařízení (ES) č. 868/2004 4

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV 18

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/714 ze dne 7. března 2019, kterým se nahrazuje příloha I a mění přílohy II a VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 o občanské iniciativě 30

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/711

ze dne 17. dubna 2019,

kterým se mění nařízení (EU) č. 1303/2013, pokud jde o zdroje na zvláštní přiděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 177 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ⁽³⁾ stanoví společná a obecná pravidla použitelná pro evropské strukturální a investiční fondy.
- (2) Souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2019 ⁽⁴⁾ změnil celkovou částku zdrojů pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí (YEI) tak, že navýšil prostředky na závazky na zvláštní přiděl pro YEI v roce 2019 o 116,7 milionu EUR v běžných cenách, a celkovou částku prostředků na závazky na zvláštní přiděl pro YEI na celé programové období tak navýšil na 4 527 882 072 EUR v běžných cenách.
- (3) Pro rok 2019 jsou dodatečné zdroje ve výši 99 573 877 EUR v cenách roku 2011 financovány z celkového rozpětí pro závazky v rámci rozpětí víceletého finančního rámce na období 2014–2020.
- (4) Vzhledem k pokročilé fázi provádění operačních programů na programové období 2014–2020 je vhodné stanovit zvláštní opatření pro usnadnění provádění YEI.
- (5) S ohledem na naléhavou potřebu změnit programy na podporu YEI tak, aby zahrnovaly dodatečné zdroje na zvláštní přiděl pro YEI před koncem roku 2019, by toto nařízení mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (6) Nařízení (EU) č. 1303/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 22. března 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 67, 7.3.2019, s. 1.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 1303/2013 se mění takto:

1) v článku 91 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Prostředky na hospodářskou, sociální a územní soudržnost, které jsou k dispozici na rozpočtové závazky pro období let 2014–2020, činí 330 081 919 243 EUR v cenách roku 2011, v souladu s ročním rozpisem uvedeným v příloze VI, z nichž 325 938 694 233 EUR představuje celkové finanční zdroje přidělené na EFRR, ESF a Fond soudržnosti a 4 143 225 010 představuje zvláštní příděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Pro účely programování a následného zahrnutí do rozpočtu Unie se částka prostředků na hospodářskou, sociální a územní soudržnost indexuje sazbou 2 % ročně.“;

2) v článku 92 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Zdroje na Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí činí 4 143 225 010 EUR ze zvláštního přídělu pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí, z nichž 99 573 877 EUR představuje dodatečné zdroje pro rok 2019. Tyto prostředky se doplní o cílenou investici z ESF v souladu s článkem 22 nařízení o ESF.“

Členské státy, které využívají dodatečných zdrojů na zvláštní příděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí pro rok 2019, jak je uvedeno v prvním pododstavci, mohou požádat o převod až 50 % dodatečných zdrojů na zvláštní příděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí na ESF tak, aby tvořily odpovídající cílenou investici z ESF, jak požaduje článek 22 nařízení o ESF. Takový převod se provede pro jednotlivé kategorie regionů, které odpovídají kategorizaci regionů způsobilých pro navýšení zvláštního přídělu pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Členské státy požádají o převod v žádosti o změnu programu v souladu s čl. 30 odst. 1 tohoto nařízení. Prostředky přidělené v minulých letech nelze převádět.

Druhý pododstavec tohoto odstavce se použije na veškeré dodatečné zdroje na zvláštní příděl pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí, které navyšují zdroje nad částku 4 043 651 133 EUR.“;

3) příloha VI se nahrazuje zněním obsaženým v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA VI

ROČNÍ ROZPIS PROSTŘEDKŮ NA ZÁVAZKY PRO ROKY 2014 AŽ 2020

Nastavený roční profil (včetně zvýšení prostředků pro Iniciativu na podporu zaměstnanosti mladých lidí)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem
EUR, v cenách roku 2011	34 108 069 924	55 725 174 682	46 044 910 736	48 027 317 164	48 341 984 652	48 811 933 191	49 022 528 894	330 081 919 243“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/712

ze dne 17. dubna 2019

o ochraně hospodářské soutěže v letecké dopravě a o zrušení nařízení (ES) č. 868/2004

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Letectví má zásadní roli v ekonomice Unie a v každodenním životě občanů Unie a je jedním z nejvýkonnějších a nejdynamičtějších odvětví ekonomiky Unie. Představuje silný faktor pro hospodářský růst, pracovní místa, obchod a cestovní ruch, jakož i konektivitu a mobilitu pro podniky i občany, zejména v rámci vnitřního trhu Unie v oblasti letectví. Během uplynulých desetiletí růst služeb v oblasti letecké dopravy významně přispěl ke zlepšení konektivity v rámci Unie a se třetími zeměmi a působí jako významný pozitivní faktor pro celou ekonomiku Unie.
- (2) Letečtí dopravci Unie se nacházejí v centru globální sítě spojující Evropu interně i se zbytkem světa. Mělo by jim být umožněno soutěžit s leteckými dopravci ze třetích zemí v prostředí otevřené a spravedlivé hospodářské soutěže. To je nezbytné k zajištění přínosu pro spotřebitele, k zachování podmínek přispívajících k vysoké míře letecké konektivity Unie a k zajištění transparentnosti, rovných podmínek a k zachování konkurenceschopnosti leteckých dopravců Unie, jakož i vysoké úrovně kvalitní zaměstnanosti v leteckém průmyslu Unie.
- (3) V rámci narůstající hospodářské soutěže mezi aktéry letecké dopravy na celosvětové úrovni je spravedlivá hospodářská soutěž nepostradatelnou obecnou zásadou při poskytování služeb mezinárodní letecké dopravy. Na tuto zásadu upozorňuje zejména Chicagská úmluva o mezinárodním civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 (dále jen „Chicagská úmluva“), v jejíž preambuli je uznána potřeba toho, aby služby mezinárodní letecké dopravy vycházely z rovnosti příležitostí. Článek 44 Chicagské úmluvy rovněž uvádí, že cílem Mezinárodní organizace pro civilní letectví (dále jen „ICAO“) je podpora rozvoje mezinárodní letecké dopravy, aby bylo zajištěno, že každý smluvní stát má spravedlivou příležitost provozovat mezinárodní letecké společnosti, a aby se zamezilo diskriminaci mezi smluvními státy.
- (4) Zásada spravedlivé hospodářské soutěže je v Unii dobře zavedena a na praktiky narušující trh se vztahují právní předpisy Unie, jež zaručují rovné příležitosti a podmínky spravedlivé hospodářské soutěže unijním leteckým dopravcům i leteckým dopravcům ze třetích zemí působícím v Unii.
- (5) I přes pokračující úsilí Unie a některých třetích zemí nebyly zásady spravedlivé hospodářské soutěže dosud definovány prostřednictvím konkrétních vícestranných pravidel, zejména v kontextu ICAO nebo v rámci dohod Světové obchodní organizace (WTO), jako je Všeobecná dohoda o obchodu službami (GATS) a příloha o službách letecké dopravy této dohody, z jejichž oblasti působnosti byly služby letecké dopravy do značné míry vyjmuty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 8.6.2018, s. 58.⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. března 2019 [(Úř. věst. ...)] (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

- (6) Mělo by se proto zintenzivnit úsilí v kontextu ICAO a WTO a aktivně podporovat rozvoj mezinárodních pravidel zaručujících podmínky spravedlivé hospodářské soutěže mezi všemi leteckými dopravci.
- (7) Spravedlivá hospodářská soutěž mezi leteckými dopravci by měla být pokud možno řešena v kontextu dohod o letecké dopravě či o leteckých službách se třetími zeměmi. Většina dohod o letecké dopravě či o leteckých službách uzavřených mezi Unií, nebo mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé však dosud odpovídající pravidla spravedlivé hospodářské soutěže nestanoví. Při jednáních by se proto mělo zintenzivnit úsilí o zahrnutí ustanovení o spravedlivé hospodářské soutěži do stávajících a budoucích dohod o letecké dopravě či o leteckých službách se třetími zeměmi.
- (8) Spravedlivou hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci lze zajistit rovněž prostřednictvím vhodných právních předpisů Unie, jako je nařízení Rady (EHS) č. 95/93 ⁽³⁾ a směrnice Rady 96/67/ES ⁽⁴⁾. V míře, v níž spravedlivá hospodářská soutěž předpokládá ochranu leteckých dopravců Unie před některými praktikami používanými třetími zeměmi či dopravci ze třetích zemí, tuto otázku dříve řešilo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 868/2004 ⁽⁵⁾. Nařízení (ES) č. 868/2004 se však ve vztahu ke svému základnímu obecnému cíli spravedlivé hospodářské soutěže ukázalo jako neúčinné. Jedná se zejména o některá jeho pravidla týkající se definice dotčených praktik jiných než subvencování a požadavků na zahájení a provádění šetření. Nařízení (ES) č. 868/2004 navíc v rámci Unie nezajistilo doplňkovost s dohodami o letecké dopravě či o leteckých službách, jichž je Unie smluvní stranou. Vzhledem k množství a významu změn, jež by byly k řešení těchto problémů nezbytné, je vhodné nařízení (ES) č. 868/2004 nahradit novým aktem.
- (9) Konkurenceschopnost odvětví letecké dopravy Unie závisí na konkurenceschopnosti každé části hodnotového řetězce letectví a lze ji dosáhnout pouze na základě vzájemně se doplňujícího souboru politik. Unie by měla aktivně vstoupit do konstruktivního dialogu se třetími zeměmi s cílem nalézt základ pro spravedlivou hospodářskou soutěž. V tomto ohledu jsou pro zachování podmínek přispívajících k vysoké míře konektivity Unie a zajištění spravedlivé hospodářské soutěže s leteckými dopravci ze třetích zemí nadále nutné účinné, přiměřené a odrazující právní předpisy. Komisi by za tímto účelem měla být svěřena pravomoc provádět šetření a v případech nutnosti přijímat opatření. Tato opatření by měla být k dispozici, pokud praktiky narušující hospodářskou soutěž způsobují újmu leteckým dopravcům Unie.
- (10) Diskriminace by mohla zahrnovat situace, kdy je s dopravcem Unie bez objektivních důvodů zacházeno odlišně, zejména pokud jde o odlišné zacházení ohledně cen a přístupu k pozemnímu odbavení, letištní infrastruktúře a letovým navigačním službám, o přidělování letištních časů, správní postupy, jako je udělování víz zaměstnancům cizího dopravce, podrobná ujednání pro prodej a distribuci služeb letecké dopravy nebo o jiné záležitosti spojené s obchodní činností, jako jsou zatěžující postupy celního odbavení, nebo jakékoliv jiné nekalé praktiky finanční nebo operativní povahy.
- (11) Řízení podle tohoto nařízení by měla být ukončena bez přijetí nápravných opatření, pokud by přijetí nápravných opatření bylo se zvláštním ohledem na jejich dopad na jiné osoby, zejména spotřebitele nebo podniky v Unii, jakož i na jejich dopad na vysokou míru konektivity v celé Unii, v rozporu se zájmem Unie. Při posuzování zájmu Unie by měla být věnována zvláštní pozornost situaci členských států, které využívají výlučně nebo významnou měrou letecké dopravy pro své propojení se zbytkem světa, a měl by být zajištěn soulad s ostatními oblastmi politiky Unie. Řízení by rovněž měla být ukončena bez přijetí opatření, pokud podmínky pro jejich přijetí nebyly splněny nebo již nejsou dále plněny.
- (12) Při určování toho, zda přijetí nápravných opatření je, či není v zájmu Unie, by Komise měla vzít v úvahu stanoviska všech zainteresovaných stran. Aby bylo možné uspořádat konzultace se všemi zainteresovanými stranami a dát jim příležitost se k věci vyjádřit, měly by být v oznámení o zahájení šetření uvedeny lhůty pro poskytnutí informací a pro podání žádosti o slyšení. Zainteresované strany by měly být obeznámeny s podmínkami zveřejňování informací, které podávají, a měly by mít možnost reagovat na připomínky jiných stran.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 95/93 ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (Úř. věst. L 14, 22.1.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství (Úř. věst. L 272, 25.10.1996, s. 36).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 868/2004 ze dne 21. dubna 2004 o ochraně před poskytováním dotací a před nekalými cenovými praktikami způsobujícími újmu leteckým dopravcům Společenství při poskytování leteckých služeb ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 1).

- (13) Proto, aby měla Komise k dispozici dostatečné informace o možných skutečnostech odůvodňujících zahájení šetření, by kterýkoli členský stát, letecký dopravce Unie nebo sdružení leteckých dopravců Unie měly být oprávněny vznést stížnost, jež by měla být v přiměřené lhůtě vyřízena.
- (14) Za účelem zajištění dostatečné účinnosti tohoto nařízení je zásadní, aby Komise mohla zahájit řízení na základě stížnosti, která předloží zřejmé důkazy o hrozbě újmy.
- (15) Komise by během šetření měla praktiky narušující hospodářskou soutěž posoudit v příslušném kontextu. Vzhledem k rozmanitosti možných praktik by se mohla v některých případech dotčená praktika a její účinky omezit na činnosti letecké dopravy v rámci spojení mezi dvěma městy, zatímco v jiných případech by mohlo být relevantní dotčenou praktiku a její účinky posuzovat v širší síti letecké dopravy.
- (16) Je důležité zajistit, aby se šetření mohlo vztahovat na co nejširší možný rozsah relevantních skutečností. Za tímto účelem by Komisi mělo být umožněno provádět šetření ve třetích zemích, a to se souhlasem dotčených subjektů třetí země a nemají-li tyto třetí země námitek. Ze stejných důvodů a za stejným účelem by členské státy měly mít povinnost podporovat Komisi podle svých nejlepších schopností. Komise by měla šetření uzavřít na základě nejlepších dostupných důkazů.
- (17) Během šetření by Komise mohla zvážit, zda praktika narušující hospodářskou soutěž nepředstavuje rovněž porušení mezinárodní dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jíž je Unie smluvní stranou. Je-li tomu tak, mohla by Komise vzít v úvahu, že praktika narušující hospodářskou soutěž, která rovněž představuje porušení mezinárodní dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jíž je Unie smluvní stranou, by mohla být lépe řešena uplatněním postupů pro řešení sporů zavedených touto dohodou. V takovém případě by Komise měla být oprávněna pozastavit šetření zahájené na základě tohoto nařízení. Nepodaří-li se uplatněním postupů pro řešení sporů stanovených mezinárodní dohodou o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakoukoli jinou dohodou obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jíž je Unie smluvní stranou, situaci dostatečně napravit, Komise by měla mít možnost v šetření pokračovat.
- (18) Letecké dohody a toto nařízení by měly usnadňovat dialog s dotčenými třetími zeměmi s cílem účinně řešit spory a obnovit spravedlivou hospodářskou soutěž. Týká-li se šetření prováděné Komisí provozu, na nějž se vztahuje dohoda o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakákoli jiná dohoda obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jež je uzavřena se třetí zemí a jíž není Unie smluvní stranou, mělo by být zajištěno, že Komise bude jednat s úplnou znalostí veškerých řízení zamýšlených či vedených dotčeným členským státem na základě takové dohody a relevantních pro situaci, jíž se šetření Komise týká. Členské státy by proto měly mít povinnost Komisi příslušným způsobem informovat. V takovém případě by všechny dotčené členské státy měly mít právo informovat Komisi o svém záměru řešit praktiku narušující hospodářskou soutěž výlučně v rámci postupů pro řešení sporů obsažených v jejich příslušné dohodě o letecké dopravě či o leteckých službách nebo v jakékoli jiné dohodě obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jež je uzavřena se třetí zemí a jíž Unie není smluvní stranou. Pokud všechny dotčené členské státy informovaly Komisi a nebyly vzneseny žádné námitky, měla by Komise své šetření dočasně pozastavit.
- (19) Mají-li dotčené členské státy v úmyslu řešit praktiku narušující hospodářskou soutěž výlučně postupy pro řešení sporů použitelnými podle dohod o letecké dopravě či o leteckých službách nebo podle jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, které uzavřely s dotčenou třetí zemí s cílem splnit své povinnosti vyplývající z uvedených dohod, měly by členské státy usilovat o rychlý postup podle postupů dvoustranného urovnání sporů a měly by o tom Komisi plně informovat. Pokud praktika narušující hospodářskou soutěž přetrvává a Komise pokračuje v šetření, je třeba zohlednit zjištění získaná při uplatňování takové dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, aby bylo možné co nejrychleji zajistit obnovení spravedlivé hospodářské soutěže.
- (20) Je třeba vzít v úvahu zjištění získaná při uplatňování postupů pro řešení sporů podle mezinárodní dohody o letecké dopravě či o službách letecké dopravy nebo jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jíž je Unie nebo členský stát smluvní stranou.

- (21) Z důvodů administrativní efektivity a s ohledem na možné ukončení šetření bez přijetí opatření by mělo být možné řízení pozastavit, pokud dotčená třetí země nebo dotčený subjekt třetí země podnikly rozhodné kroky k odstranění příslušné praxe narušující hospodářskou soutěž nebo výsledné újmy či hrozby újmy.
- (22) Zjištění týkající se újmy nebo hrozby újmy způsobené dotčeným leteckým dopravcem Unie by měla odrážet realistické posouzení situace, a měla by proto vycházet ze všech významných faktorů, zejména faktorů relevantních pro situaci uvedených dopravců a pro obecnou situaci dotčeného trhu letecké dopravy.
- (23) Je třeba stanovit podmínky, za nichž by měla být řízení ukončena, a to s přijetím či bez přijetí nápravných opatření.
- (24) Cílem nápravných opatření ve vztahu k praktikám narušujícím hospodářskou soutěž je kompenzovat újmu, k níž dochází v důsledku těchto praktik. Měla by proto mít podobu finančních poplatků nebo jiných opatření, která mohou dosáhnout stejného účinku, jelikož mají měřitelnou peněžní hodnotu. Za účelem dodržení zásady proporcionality by opatření jakéhokoli druhu neměla jít nad rámec toho, co je nezbytné ke kompenzaci zjištěné újmy. Nápravné opatření by mělo zohlednit řádné fungování trhu letecké dopravy Unie a nemělo by mít za následek nepatřičnou výhodu pro kteréhokoliv leteckého dopravce nebo skupinu leteckých dopravců.
- (25) Cílem tohoto nařízení není ukládat žádné normy leteckým dopravcům ze třetích zemí, například pokud jde o subvence, tím, že by se zavedly přísnější povinnosti než ty, které se vztahují na dopravce Unie.
- (26) Situace, jejichž šetření probíhá podle tohoto nařízení, a jejich potenciální dopad na členské státy se mohou v závislosti na okolnostech lišit. Proto by mělo být možno uplatnit nápravná opatření, v závislosti na okolnostech případu, na jednoho nebo více leteckých dopravců ze třetích zemí, na určitou zeměpisnou oblast nebo určitou dobu nebo stanovit datum v budoucnu, od něž se mají uplatňovat.
- (27) Nápravná opatření by neměla spočívat v pozastavení nebo omezení přepravních práv, která členský stát udělil třetí zemi.
- (28) V souladu s toutéž zásadou proporcionality by nápravná opatření ve vztahu k praktikám narušujícím hospodářskou soutěž měla zůstat v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, jež jsou nezbytné s ohledem na danou praxi a způsobenou újmu. Odůvodňují-li to okolnosti, měl by být následně umožněn přezkum.
- (29) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁶⁾.
- (30) Komise by měla formou zprávy pravidelně informovat Evropský parlament a Radu o provádění tohoto nařízení. Tato zpráva by měla zahrnovat informace o uplatňování nápravných opatření, ukončení šetření bez přijetí nápravných opatření, přezkumech nápravných opatření a o spolupráci s členskými státy, zainteresovanými stranami a třetími zeměmi. Tato zpráva by měla být vypracována na odpovídajícím stupni důvěrnosti a mělo by se s ní tak rovněž zacházet.
- (31) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž účinné ochrany před újmou nebo hrozbou újmy jednomu nebo více leteckým dopravcům Unie způsobenou praktikami narušujícími hospodářskou soutěž ze strany třetích zemí nebo subjektů třetích zemí, poskytované všem dopravcům Unie za rovných podmínek na základě jednotných kritérií a postupů, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (32) Jelikož toto nařízení nahrazuje nařízení (ES) č. 868/2004, mělo by být uvedené nařízení zrušeno,

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro provádění šetření ze strany Komise a pro přijímání nápravných opatření, týkajících se praktik narušujících hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci Unie a leteckými dopravci ze třetích zemí, které leteckým dopravcům Unie způsobují újmu nebo hrozí, že ji způsobí.
2. Tímto nařízením není dotčen článek 12 nařízení (EHS) č. 95/93 ani článek 20 směrnice 96/67/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „leteckým dopravcem“ letecký dopravce ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ⁽⁷⁾;
- 2) „službou letecké dopravy“ let nebo série letů za účelem přepravy cestujících, nákladu nebo pošty za úplatu nebo nájemné;
- 3) „zainteresovanou stranou“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo jakýkoli úřední subjekt bez ohledu na to, zda má právní subjektivitu, s pravděpodobným významným zájmem na výsledku řízení, mimo jiné včetně leteckých dopravců;
- 4) „dotčeným členským státem“ jakýkoliv členský stát:
 - a) který udělil provozní licenci dotčenému leteckému dopravci či dopravcům Unie podle nařízení (ES) č. 1008/2008; nebo
 - b) který má s dotčenou třetí zemí uzavřenu dohodu o letecké dopravě či leteckých službách, nebo jakoukoliv jinou dohodu obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, na jejichž základě dotčení letečtí dopravci Unie provozují svou činnost;
- 5) „subjektem třetí země“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, zisková či nezisková, nebo jakýkoli úřední subjekt bez ohledu na to, zda má právní subjektivitu, spadající pod jurisdikci třetí země, bez ohledu na to, zda jsou kontrolovány vládou třetí země, či nikoli, které jsou přímo či nepřímo zapojeny do služeb letecké dopravy nebo souvisejících služeb nebo do poskytování infrastruktury či služeb používaných k poskytování služeb letecké dopravy či souvisejících služeb;
- 6) „praktikami narušujícími hospodářskou soutěž“ diskriminace a subvence;
- 7) „hrozbou újmy“ hrozba, u níž je v bezprostřední budoucnosti a s vysokou pravděpodobností jasně předvídatelný vznik újmy, a již lze mimo rozumnou pochybnost považovat za důsledek činnosti nebo rozhodnutí třetí země nebo subjektu třetí země;
- 8) „diskriminací“ jakékoli rozlišování bez objektivního důvodu ve vztahu k dodávkám zboží či služeb, včetně veřejných služeb, využívaných k provozování služeb letecké dopravy, nebo ve vztahu k zacházení s nimi ze strany veřejných orgánů příslušných pro tyto služby, včetně praktik týkajících se letové navigace nebo letištních zařízení a služeb, paliva, pozemního odbavování, ochrany před protiprávními činy, počítačových rezervačních systémů, přidělování letištních časů, poplatků a používání jiných zařízení nebo služeb využívaných k provozování služeb letecké dopravy;

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

9) „subvencí“ finanční příspěvek:

a) poskytnutý vládou nebo jinou veřejnou organizací třetí země ve kterékoli z těchto forem:

- i) praktiky vlády nebo jiné veřejné organizace zahrnující přímý převod finančních prostředků, potenciální přímý převod finančních prostředků nebo závazků (jako jsou granty, úvěry, kapitálové injekce, úvěrové záruky, započtení provozních ztrát nebo kompenzace finančních břemen uložených veřejnými orgány);
- ii) částky představující příjmy vlády nebo jiné veřejné organizace, jež jsou za běžných okolností splatné, jsou prominuty nebo nejsou vybírány (jako jsou preferenční daňové zacházení nebo daňové pobídky typu daňových úlev);
- iii) vláda nebo jiná veřejná organizace, včetně podniků ovládaných veřejnými orgány, poskytuje zboží či služby nebo nakupuje zboží či služby;
- iv) vláda nebo jiná veřejná organizace provádí platby ve prospěch mechanismu financování nebo pověří soukromý subjekt prováděním či tomuto subjektu nařídí provádění jedné nebo více druhů činností uvedených v bodech i), ii) a iii), jež by za běžných okolností prováděla vláda a jež se v praxi v podstatě neliší od postupů obvykle prováděných vládami;

b) poskytující výhodu; a

c) právně nebo fakticky omezený na subjekt nebo odvětví nebo na skupinu subjektů nebo odvětví v jurisdikci orgánu, jenž příspěvek poskytuje;

10) „leteckým dopravcem Unie“ letecký dopravce s platnou provozní licencí udělenou členským státem v souladu s nařízením (ES) č. 1008/2008;

11) „dotčeným leteckým dopravcem Unie“ letecký dopravce, jemuž údajně byla způsobena nebo hrozí újma podle čl. 4 odst. 1 písm. b).

Článek 3

Zájem Unie

1. Zájem Unie pro účely čl. 13 odst. 2 písm. b) stanoví Komise na základě posouzení všech rozličných zájmů, které jsou v konkrétní situaci a z celkového pohledu relevantní. Při stanovování zájmu Unie má prioritu potřeba chránit zájmy spotřebitelů a zachovat pro cestující a Unii vysokou míru konektivity. V kontextu celého řetězce letecké dopravy může Komise rovněž vzít v potaz příslušné sociální faktory. Komise rovněž zohlední potřebu odstranit praktiky narušující hospodářskou soutěž, obnovit účinnou a spravedlivou hospodářskou soutěž a zamezit jakémukoli narušení vnitřního trhu.

2. Komise stanoví zájem Unie na základě ekonomické analýzy. Analýza Komise vychází z informací získaných od zainteresovaných stran. Při stanovování zájmu Unie Komise rovněž usiluje o získání veškerých dalších relevantních informací, jež považuje za nezbytné, a zejména vezme v potaz faktory uvedené v čl. 12 odst. 1. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich platnost.

3. Zájem Unie se pro účely čl. 13 odst. 2 písm. b) stanoví až poté, co se všem zainteresovaným stranám poskytne příležitost se přihlásit, písemně předložit svá stanoviska a poskytnout Komisi informace nebo požádat Komisi o slyšení ve lhůtách podle čl. 4 odst. 8 písm. b). V žádostech o slyšení zainteresované strany uvedou důvody týkající se zájmu Unie, pro které mají být slyšeny.

4. Zainteresované strany uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou rozhodnutí pravděpodobně vycházet. Tyto informace se zpřístupní v co největším možném rozsahu v souladu s článkem 8, aniž tím je dotčeno jakékoli následné rozhodnutí Komise.

5. Ekonomická analýza uvedená v odstavci 2 se pro informaci předloží Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA II

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ŘÍZENÍ

Článek 4

Zahájení řízení

1. Na základě písemné stížnosti podané členským státem, jedním nebo více leteckými dopravci Unie nebo sdružením leteckých dopravců Unie, nebo z vlastní iniciativy zahájí Komise šetření, existují-li zřejmé důkazy o tom, že nastaly všechny tyto okolnosti:

- a) praktiky narušující hospodářskou soutěž, používané třetí zemí nebo subjektem třetí země;
- b) újma nebo hrozba újmy jednomu nebo více leteckým dopravcům Unie; a
- c) příčinná souvislost mezi údajnou praktikou a údajnou újmou či hrozbou újmy.

2. Komise po obdržení stížnosti podle odstavce 1 informuje všechny členské státy.

3. Komise včas přezkoumá správnost a adekvátnost informací, jež jsou uvedeny ve stížnosti nebo jež má Komise k dispozici, aby stanovila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření v souladu s odstavcem 1.

4. Komise rozhodne, že šetření nezahájí, pokud skutečnosti uvedené ve stížnosti neupozorňují na systémový problém ani nemají významný dopad na jednoho nebo více leteckých dopravců Unie.

5. Rozhodne-li Komise, že šetření nezahájí, informuje stěžovatele a všechny členské státy. K této informaci připojí odůvodnění svého rozhodnutí. Tuto informaci rovněž poskytne Evropskému parlamentu v souladu s článkem 17.

6. Jsou-li předloženy důkazy pro účely odstavce 1 nedostatečné, Komise o tom stěžovatele informuje do 60 dnů ode dne podání stížnosti. Stěžovatel musí ve lhůtě 45 dnů poskytnout dodatečné důkazy. Pokud tak stěžovatel v dané lhůtě neučiní, může se Komise rozhodnout šetření nezahájit.

7. S výhradou odstavců 4 a 6 rozhodne Komise o zahájení šetření v souladu s odstavcem 1 ve lhůtě nejvýše pěti měsíců od podání stížnosti.

8. Pokud se Komise domnívá, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření, učiní s výhradou odstavce 4 tyto kroky:

- a) zahájí šetření a informuje o tom členské státy a Evropský parlament;
- b) zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*; toto oznámení informuje o zahájení šetření, uvádí rozsah šetření, třetí zemi či subjekt třetí země, jejichž praktiky údajně narušily hospodářskou soutěž, a údajnou újmu nebo hrozbu újmy způsobené dotčeným leteckým dopravcům Unie, jakož i období, během něhož se mohou zainteresované strany přihlásit, písemně předložit svá stanoviska či informace nebo mohou požádat Komisi o slyšení. Toto období musí činit alespoň 30 dnů.
- c) oznámí oficiálně zahájení šetření zástupcům dotčené třetí země a dotčenému subjektu třetí země;
- d) informuje stěžovatele a výbor podle článku 16 o zahájení šetření.

9. Je-li stížnost před zahájením šetření vzata zpět, má se za to, že stížnost nebyla podána. Tím není dotčeno právo Komise zahájit šetření z vlastní iniciativy v souladu s odstavcem 1.

Článek 5

Šetření

1. Po zahájení řízení začne Komise šetření.
2. Cílem šetření je určit, zda praktika narušující hospodářskou soutěž, používaná třetí zemí nebo subjektem třetí země, způsobila dotčeným leteckým dopravcům Unie újmu nebo hrozbu újmy.
3. Pokud v průběhu šetření podle odstavce 2 tohoto článku Komise shromáždí důkazy o tom, že uvedená praktika může vést k nepříznivému dopadu na leteckou konektivitu dané oblasti, členského státu či skupiny členských států, a tedy i na cestující, zohlední se tyto důkazy při stanovování zájmu Unie uvedeném v článku 3.
4. Komise si vyžádá veškeré informace, které považuje k provedení šetření za nezbytné, a ověří správnost informací, které obdržela či získala, u dotčených leteckých dopravců Unie nebo u dotčené třetí země, zainteresované strany, či dotčeného subjektu třetí země.
5. Jsou-li informace předložené podle odstavce 4 neúplné, zohlední se, pokud nejsou nepravdivé ani zavádějící.
6. Pokud jsou důkazy nebo informace odmítnuty jako nepřijatelné, je strana, která je předložila, okamžitě zpravena o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě.
7. Komise může dotčený členský stát či dotčené členské státy při šetření požádat o podporu. Dotčené členské státy na žádost Komise zejména přijmou nezbytná opatření, aby Komisi podpořily při šetření poskytnutím příslušných a dostupných informací. Členské státy se na žádost Komise vynasnaží přispět k příslušnému ověření a analýzám.
8. Je-li to nezbytné, může Komise provádět šetření na území třetí země, pokud k tomu dotčený subjekt třetí země dal souhlas a vláda třetí země byla oficiálně informována a nevznesla žádné námitky.
9. Strany, které se ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení přihlásily, budou vyslyšeny, pokud podaly žádost o slyšení, v níž uvedly, že jsou zainteresovanou stranou.
10. Dotčení stěžovatelé, zainteresované strany, členské státy a zástupci třetí země či subjektu třetí země mají přístup ke všem informacím, jež byly poskytnuty Komisi, kromě interních dokumentů určených pro Komisi a správní orgány Unie a dotčených členských států, za podmínky, že tyto informace nejsou důvěrné ve smyslu článku 8 a že o ně uvedené subjekty Komisi písemně požádají.

Článek 6

Pozastavení

1. Komise může šetření pozastavit, je-li vhodnější řešit příslušnou praktiku narušující hospodářskou soutěž výlučně v rámci postupů pro řešení sporů stanovených příslušnou dohodou o letecké dopravě či o leteckých službách, jíž je Unie smluvní stranou, nebo jakoukoli jinou dohodou obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jíž je Unie smluvní stranou. Komise o pozastavení šetření informuje členské státy.

Komise může v šetření pokračovat v těchto případech:

- a) postup prováděný v rámci příslušné dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy dospěl ke zjištění, že došlo k porušení dohody druhou smluvní stranou či stranami, a toto zjištění se stalo konečným a závazným pro příslušnou druhou smluvní stranu či strany, avšak nápravné opatření nebylo přijato neprodleně či ve lhůtě stanovené v rámci příslušných postupů;
- b) praktika narušující hospodářskou soutěž nebyla odstraněna do 12 měsíců ode dne pozastavení šetření.

2. Komise pozastaví šetření, pokud do 15 dnů ode dne oznámení o zahájení šetření:
 - a) všechny dotčené členské státy uvedené v čl. 2 bodu 4 písm. b) oznámily Komisi svůj záměr řešit příslušnou praktiku narušující hospodářskou soutěž výlučně v rámci postupů pro řešení sporů použitelných podle dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo podle jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, jež uzavřely s dotčenou třetí zemí, a
 - b) žádný z dotčených členských států uvedených v čl. 2 bodu 4 písm. a) nevznesl námitky.

V takových případech pozastavení šetření se použije čl. 7 odst. 1 a 2.

3. Komise může v šetření pokračovat v některém z těchto případů:
 - a) dotčené členské státy uvedené v čl. 2 bodu 4 písm. b) nezahájily postup pro řešení sporů podle příslušné mezinárodní dohody do tří měsíců ode dne oznámení podle odst. 2 písm. a) tohoto článku;
 - b) dotčené členské státy uvedené v čl. 2 bodu 4 písm. b) oznámí Komisi, že výsledek postupů pro řešení sporů, uvedených v odstavci 2 tohoto článku, není řádně a neprodleně vymáhán;
 - c) všechny dotčené členské státy požádají Komisi o pokračování šetření;
 - d) Komise dojde k závěru, že příslušná praktika narušující hospodářskou soutěž nebyla odstraněna do 12 měsíců ode dne oznámení podle odst. 2 písm. a) dotčenými členskými státy.
 - e) v naléhavých případech uvedených v čl. 11 odst. 3, pokud příslušná praktika narušující hospodářskou soutěž nebyla odstraněna do devíti měsíců ode dne oznámení podle odst. 2 písm. a) tohoto článku dotčenými členskými státy uvedenými v čl. 2 bodu 4 písm. b); na žádost dotčeného členského státu může Komise v řádně odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit nejvýše o tři měsíce.

Článek 7

Spolupráce s členskými státy v souvislosti s řízeními týkajícími se případů podle kapitoly III

1. Dotčený členský stát Komisi rovněž informuje o veškerých plánovaných relevantních setkáních v rámci příslušné dohody o letecké dopravě či o leteckých službách, nebo v rámci ustanovení o službách letecké dopravy obsaženého v jakékoli jiné dohodě, jež byla uzavřena s dotčenou třetí zemí, na nichž se mají projednávat otázky, jichž se šetření týká. Dotčený členský stát poskytne Komisi pořad jednání a veškeré relevantní informace, které jí umožní porozumět tématům, jež mají být na těchto setkáních projednána.
2. Dotčený členský stát Komisi průběžně informuje o provádění jakéhokoli postupu pro řešení sporů podle dohody o letecké dopravě či o leteckých službách nebo podle jakéhokoli ustanovení o službách letecké dopravy obsaženého v jakékoli jiné dohodě, kterou uzavřel s dotčenou třetí zemí, a, je-li to vhodné, vyzve Komisi, aby se uvedených postupů účastnila. Komise si může od dotčeného členského státu vyžádat další informace.

Článek 8

Důvěrnost

1. Se všemi informacemi, jež mají důvěrnou povahu, mimo jiné informacemi, jejichž prozrazení by znamenalo významnou konkurenční výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací tyto informace získal, nebo informacemi důvěrně poskytnutými stranami šetření zachází Komise jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.
2. Zainteresované strany, které sdělily důvěrné informace, jsou povinny předložit jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobná, aby umožňovala přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou zainteresované strany uvést, že důvěrné informace nelze shrnout. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

3. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány. Tento odstavec nebrání využití informací získaných v kontextu jednoho šetření pro účely zahájení jiného šetření v souladu s tímto nařízením.
4. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné důvěrné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení, ani žádné údaje důvěrně poskytnuté kteroukoli ze stran šetření bez výslovného souhlasu toho, kdo tyto informace poskytl. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy nebo interní dokumenty vypracované orgány Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů stanovených v tomto nařízení.
5. Pokud se zdá, že žádost o důvěrné zacházení není opodstatněná, a jestliže poskytovatel informací buď není ochoten údaje zveřejnit, nebo schválit jejich zveřejnění v obecné nebo souhrnné podobě, nemusí být na dotčené informace brán zřetel.
6. Tento článek nebrání poskytování obecných informací orgány Unie, a zejména poskytování odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých orgány Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Toto poskytování musí brát v úvahu oprávněný zájem dotčených stran na zachování jejich obchodního nebo vládního tajemství.
7. Členské státy přijmou veškerá nezbytná a vhodná opatření k zajištění důvěrnosti informací, které jsou relevantní pro účely tohoto nařízení, za podmínky, že jsou slučitelná s požadavky tohoto nařízení.

Článek 9

Výchozí zjištění v případě nespolupráce

V případech, kdy je přístup k nezbytným informacím odepřen, nebo pokud nejsou informace jinak poskytnuty ve lhůtách stanovených tímto nařízením, nebo pokud pro šetření existují jiné významné překážky, mohou se prozatímní či závěrečná zjištění, kladná či záporná, formulovat na základě dostupných skutečností a důkazů. Zjistí-li Komise, že byly předloženy nepravdivé nebo zavádějící informace, nebere se na tyto informace zřetel.

Článek 10

Zveřejňování

1. Komise zpřístupní dotčené třetí zemi, dotčenému subjektu třetí země a dotčenému leteckému dopravci ze třetí země, jakož i stěžovateli, zainteresovaným stranám, členským státům a dotčeným leteckým dopravcům Unie podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě hodlá přijmout nápravná opatření, nebo řízení ukončit bez přijetí nápravných opatření, a to nejpozději jeden měsíc před svoláním výboru podle článku 16 v souladu s čl. 13 odst. 2 nebo čl. 14 odst. 1.
2. Zpřístupněním podle odstavce 1 není dotčeno žádné následné rozhodnutí, jež může Komise přijmout. Má-li Komise v úmyslu vycházet v případě tohoto rozhodnutí z jakýchkoli dodatečných či odlišných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy zpřístupněny co nejdříve.
3. Dodatečné informace poskytnuté po zpřístupnění se zohlední pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí alespoň 14 dnů. Pokud musí být zpřístupněny dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta.

Článek 11

Délka řízení a pozastavení

1. Řízení se ukončí do 20 měsíců. Tuto lhůtu lze v náležitě odůvodněných případech prodloužit. V případě pozastavení řízení podle odstavce 4 se doba trvání pozastavení do doby trvání řízení nezapočítává.

2. Šetření se ukončí do 12 měsíců. Tuto lhůtu lze v náležitě odůvodněných případech prodloužit. V případě pozastavení šetření podle článku 6 se doba trvání pozastavení do doby trvání šetření nezapočítává. Pokud se lhůta pro šetření prodlouží, doba prodloužení se připočte k celkové lhůtě pro ukončení řízení, jak je stanoveno v odstavci 1 tohoto článku.
3. V naléhavých případech, to jest v situacích, kdy v návaznosti na jasné důkazy předložené stěžovatelem či zainteresovanými stranami může být újma leteckým dopravcům Unie nevratná, lze řízení zkrátit na devět měsíců.
4. Komise řízení pozastaví, pokud dotčená třetí země nebo dotčený subjekt třetí země učinily rozhodné kroky s cílem odstranit praxi narušující hospodářskou soutěž nebo újmu či hrozbu újmy dotčeným leteckým dopravcům Unie.
5. Pokud po uplynutí přiměřené doby, která nesmí překročit šest měsíců, nedošlo k odstranění praxe narušující hospodářskou soutěž, újmy nebo hrozby újmy dotčeným leteckým dopravcům Unie, Komise v případech uvedených v odstavci 4 pokračuje v řízení.

KAPITOLA III

PRAKTIKY NARUŠUJÍCÍ HOSPODÁŘSKOU SOUTĚŽ

Článek 12

Stanovení újmy nebo hrozby újmy

1. Zjištění újmy pro účely této kapitoly musí být založeno na důkazech a zohledňovat relevantní faktory, zejména:
 - a) situaci dotčených leteckých dopravců Unie, především pokud jde o aspekty, jako je četnost služeb, využití kapacity, síťový efekt, tržby, tržní podíl, zisk, návratnost kapitálu, investice a zaměstnanost;
 - b) obecnou situaci na dotčeném trhu či trzích služeb letecké dopravy, především pokud jde o výši tarifů nebo sazeb, kapacitu a četnost služeb letecké dopravy nebo využití sítě.
2. Zjišťování toho, zda hrozí újma, musí vycházet z jasných důkazů, nikoli pouze z tvrzení, domněnek či málo pravděpodobných možností. Vznik újmy musí být jasně předvídatelný, hrozit bezprostředně a být vysoce pravděpodobný, přičemž jej lze mimo jakoukoli rozumnou pochybnost považovat za důsledek činnosti nebo rozhodnutí třetí země nebo subjektu třetí země.
3. Při zjišťování toho, zda hrozí újma, se v úvahu vezmou faktory, jako jsou:
 - a) předvídatelný vývoj situace dotčených leteckých dopravců Unie, zejména pokud jde o četnost služeb, využití kapacity, síťový efekt, tržby, tržní podíl, zisk, návratnost kapitálu, investice a zaměstnanost;
 - b) předvídatelný vývoj obecné situace na potenciálně dotčeném trhu či trzích služeb letecké dopravy, zejména pokud jde o výši tarifů nebo sazeb, kapacitu a četnost služeb letecké dopravy nebo využití sítě;

Přestože žádný z faktorů uvedených v písmenech a) a b) není sám o sobě nezbytně rozhodující musí souhrn posuzovaných faktorů vést k závěru, že bezprostředně dojde k další praxi narušující hospodářskou soutěž a že bez přijetí opatření vznikne újma.

4. Komise zvolí období šetření, které mimo jiné zahrnuje i dobu, během níž údajně došlo k újmě, a analyzuje relevantní důkazy během tohoto období.
5. Pokud dotčeným leteckým dopravcům Unie vznikla nebo hrozí újma v důsledku jiných faktorů než praxe narušující hospodářskou soutěž, nepřičítají se tyto faktory posuzované praxe a nebere se na ně zřetel.

Článek 13

Ukončení šetření bez nápravných opatření

1. Komise ukončí šetření, aniž by přijala nápravná opatření, je-li stížnost vzata zpět a pokud Komise v šetření nepokračuje z vlastní iniciativy.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými ukončí šetření prováděné podle článku 5 bez přijetí nápravných opatření, pokud:

- a) dospěje k závěru, že nenastala kterákoliv z těchto okolností:
 - i) praktika narušující hospodářskou soutěž, používaná třetí zemí nebo subjektem třetí země;
 - ii) újma nebo hrozba újmy dotčeným leteckým dopravcům Unie;
 - iii) příčinná souvislost mezi újmou či hrozbou újmy a posuzovanou praktikou;
- b) dospěje k závěru, že přijetí nápravných opatření podle článku 14 by bylo v rozporu se zájmem Unie;
- c) dotčená třetí země nebo dotčený subjekt třetí země praktiku narušující hospodářskou soutěž odstranily; nebo
- d) dotčená třetí země nebo dotčený subjekt třetí země újmu či hrozbu újmy dotčeným leteckým dopravcům Unie odstranily.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

3. K rozhodnutí ukončit šetření podle odstavce 2 se připojí jeho odůvodnění a rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Nápravná opatření

1. Aniž je dotčen článek 13, přijme Komise prováděcí akty, kterými stanoví nápravná opatření, pokud šetření prováděné podle článku 5 dojde k závěru, že praktika narušující hospodářskou soutěž, používaná třetí zemí nebo subjektem třetí země, způsobila újmu dotčeným leteckým dopravcům Unie.

Prováděcí akty, kterými se stanoví nápravná opatření podle odst. 3 písm. a) tohoto článku, se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Prováděcí akty, kterými se stanoví nápravná opatření podle odst. 3 písm. b) tohoto článku, se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2 a 3.

2. Aniž je dotčen článek 13, může Komise přijmout prováděcí akty, kterými stanoví nápravná opatření, pokud šetření prováděné podle článku 5 dojde k závěru, že praktika narušující hospodářskou soutěž, používaná třetí zemí nebo subjektem třetí země, vyvolává e smyslu čl. 12 odst. odst. 2 a 3 hrozbu újmy dotčeným leteckým dopravcům Unie. Tato nápravná opatření nevstoupí v platnost, dokud se z hrozby újmy nestane skutečná újma.

Prováděcí akty, kterými se stanoví nápravná opatření podle odst. 3 písm. a) tohoto článku, se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

Prováděcí akty, kterými se stanoví nápravná opatření podle odst. 3 písm. b) tohoto článku, se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2 a 3.

3. Nápravná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 se uloží leteckým dopravcům ze třetí země, kteří mají prospěch z příslušné praktiky narušující hospodářskou soutěž, a mohou mít formu kteréhokoli z těchto opatření:

- a) finanční poplatky;
- b) jakékoli provozní opatření totožné či nižší hodnoty, jako například pozastavení koncesí, dlužných služeb nebo jiných práv leteckého dopravce ze třetí země. Upřednostní se reciproční provozní opatření, nejsou-li v rozporu se zájmem Unie či neslučitelná s právními předpisy Unie nebo mezinárodními závazky.

4. Nápravná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 nesmějí překročit rámec toho, co je nezbytné pro kompenzaci újmy způsobené dotčeným leteckým dopravcům Unie. Za tímto účelem mohou být tato nápravná opatření omezena na konkrétní zeměpisnou oblast nebo mohou být omezena časově.

5. Nápravná opatření nesmějí spočívat v pozastavení nebo omezení přepravních práv, která členský stát udělil třetí zemi podle dohody o letecké dopravě, dohody o leteckých službách nebo podle jakékoli jiné dohody obsahující ustanovení o službách letecké dopravy, která byla s touto třetí zemí uzavřena.
6. Nápravná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 nesmějí Unii ani dotčené členské státy vést k porušení dohod o letecké dopravě či o leteckých službách ani žádného ustanovení o službách letecké dopravy obsaženého v obchodní dohodě nebo v jakékoli jiné dohodě, jež byly uzavřeny s dotčenou třetí zemí.
7. K rozhodnutí uzavřít šetření přijetím nápravných opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 se připojí jeho odůvodnění a toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Přezkum nápravných opatření

1. Nápravná opatření uvedená v článku 14 zůstávají v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, jež jsou nezbytné vzhledem k přetrvávající praxi narušující hospodářskou soutěž a následné újmě. Za tímto účelem se použije přezkumný postup stanovený v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku. Komise pravidelně poskytuje Evropskému parlamentu a Radě písemnou zprávu o účinnosti a dopadu nápravných opatření.
2. Pokud to okolnosti odůvodňují, může být potřeba pokračovat v ukládání nápravných opatření v jejich původní formě přezkoumána, a to buď z iniciativy Komise nebo stěžovatele, nebo na základě odůvodněné žádosti dotčených členských států, dotčené třetí země nebo dotčeného subjektu třetí země.
3. Během svého přezkumu Komise posoudí, zda praktika narušující hospodářskou soutěž nebo újma nadále existují, jakož i příčinnou souvislost mezi danou praktikou a újmou.
4. Komise přijme prováděcí akty, kterými nápravná opatření uvedená v článku 14 podle potřeby zruší, změní či ponechá v platnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 2.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 17

Zpráva a informace

1. Komise Evropskému parlamentu a Radě pravidelně předkládá zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení. S náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 8 zpráva obsahuje informace o uplatňování nápravných opatření, ukončení šetření bez nápravných opatření, přezkumech nápravných opatření a spolupráci s členskými státy, zainteresovanými stranami a třetími zeměmi.
2. Evropský parlament a Rada mohou Komisi vyzvat, aby představila a objasnila jakékoli otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení.

*Článek 18***Zrušení**

Nařízení (ES) č. 868/2004 se zrušuje. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

*Článek 19***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/713

ze dne 17. dubna 2019

o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání ohrožují bezpečnost, jelikož představují zdroj příjmů pro organizovanou trestnou činnost, a tím umožňují páchání další trestné činnosti, například terorismu, obchodu s drogami a obchodování s lidmi.
- (2) Podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání představují rovněž překážky jednotného digitálního trhu, neboť snižují důvěru spotřebitelů, a způsobují tak přímé hospodářské ztráty.
- (3) Je nezbytné aktualizovat rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ⁽³⁾ a doplnit ho, aby obsahovalo další ustanovení týkající se trestných činů, zejména pokud jde o podvody spáchané s pomocí počítačů a dále sankcí, předcházení těmto trestným činům, pomoci obětem a přeshraniční spolupráce.
- (4) Značné mezery a rozdíly v právních předpisech členských států týkajících se podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání mohou bránit předcházení, odhalování a postihování těchto typů trestné činnosti a další závažné a organizované trestné činnosti, která s ní souvisí a je jejím prostřednictvím umožněna, a ztěžovat policejní a soudní spolupráci v této oblasti a tím jí činit méně účinnou, což má nepříznivý dopad na bezpečnost.
- (5) Podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání mají významný přeshraniční rozměr zesílený rozšiřujícím se digitálním prvkem, což vyvolává naléhavou potřebu dalších opatření směřujících ke sbližování trestněprávních předpisů týkajících se podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání.
- (6) Během posledních let došlo nejen k prudkému růstu digitální ekonomiky, ale i k šíření inovací v mnoha oblastech, včetně platebních technologií. Nové platební technologie zahrnují používání nových typů platebních prostředků, které přinášejí nové příležitosti pro spotřebitele a podniky, ale také zvyšují možnost podvodu. Vzhledem k tomuto technologickému vývoji je tedy nezbytné, aby právní rámec zůstal relevantní a aktuální na základě technologicky neutrálního přístupu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 8.6.2018, s. 24.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. dubna 2019.

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1).

- (7) Podvody slouží nejen k financování zločinných společení, ale omezují i rozvoj jednotného digitálního trhu a snižují ochotu občanů nakupovat online.
- (8) Pro zajištění jednotného přístupu členských států k uplatňování této směrnice a usnadnění výměny informací a spolupráce mezi příslušnými orgány jsou, pokud jde o podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání, důležité společné definice. Do definic by měly být zahrnuty nové typy bezhotovostních platebních prostředků, které umožňují převody elektronických peněz a virtuálních měn. V definici bezhotovostních platebních prostředků by měla být zohledněna skutečnost, že bezhotovostní platební prostředek může být tvořen různými společně působícími prvky, jako je například mobilní platební aplikace a související autorizace (například heslo). Pokud tato směrnice používá pojem bezhotovostní platební prostředek, mělo by být jasné, že tento prostředek umožňuje držiteli nebo uživateli tohoto prostředku uskutečnit převod peněz nebo peněžní hodnoty nebo iniciovat platební příkaz. Například neoprávněné získání mobilní platební aplikace bez nezbytné autorizace by nemělo být považováno za neoprávněné získání bezhotovostního platebního prostředku, protože to ve skutečnosti uživateli neumožňuje převádět peníze nebo peněžní hodnotu.
- (9) Tato směrnice by se měla uplatňovat na bezhotovostní platební prostředky, pouze pokud jde o platební funkci dotčeného prostředku.
- (10) Tato směrnice by se měla vztahovat na virtuální měny, pouze pokud mohou být běžně používány k provádění plateb. Členské státy by měly být vyzvány, aby ve svém vnitrostátním právu zajistily, že budoucím měnám virtuální povahy vydaným jejich centrálními bankami nebo jinými veřejnými orgány bude poskytována stejná úroveň ochrany proti podvodným trestným činům, jako bezhotovostním platebním prostředkům obecně. Tato směrnice by se měla vztahovat na digitální peněženky umožňující převod virtuálních měn, a to ve stejném rozsahu jako na bezhotovostní platební prostředky. Definice pojmu „digitální prostředky směny“ by měla potvrzovat, že digitální peněženky pro převádění virtuálních měn mohou, avšak nutně nemusí vykazovat rysy platebního prostředku, a neměla by jí být rozšířena definice platebního nástroje.
- (11) Zasílání falešných faktur za účelem získání platebních údajů by mělo být považováno za pokus o neoprávněné přisvojení v oblasti působnosti této směrnice.
- (12) Záměrem využití trestního práva k poskytnutí právní ochrany primárně platebním prostředkům, které požívají zvláštní formy ochrany před napodobením nebo zneužitím, je podpořit hospodářské subjekty, aby tuto zvláštní formu ochrany poskytl platebním prostředkům, které vydávají.
- (13) Je nezbytné zajistit účinná trestněprávní opatření na ochranu bezhotovostních platebních prostředků proti podvodům a padělání. Zejména je zapotřebí v oblasti trestního práva zaujmout jednotný přístup vůči znakům skutkových podstat trestných činů, které přispívají ke skutečnému podvodnému používání bezhotovostních platebních prostředků nebo k němu vytvářejí podmínky. Jednání, jako je nabývání a přechovávání platebních prostředků s úmyslem spáchání podvodu, například prostřednictvím podvodného získávání údajů (tzv. phishingu), neoprávněného kopírování elektronických údajů (tzv. skimmingu) nebo směřování či přesměrování uživatele platební služby na napodobeninu webových stránek, a jejich distribuce, například prodejem informací o kreditní kartě na internetu, by proto mělo být považováno za trestnou činnost jako takovou, aniž by vyžadovala skutečné podvodné použití bezhotovostních platebních prostředků. Taková trestná činnost by proto měla zahrnovat okolnosti, za kterých přechovávání, opatření si k užívání nebo distribuce těchto platebních prostředků nezbytně nevedou k jejich podvodnému použití. Pokud je však podle této směrnice trestně stíháno přechovávání nebo držení těchto platebních prostředků, nemělo by být trestně stíháno pouhé opomenutí. Tato směrnice by neměla postihovat oprávněné používání platebních prostředků, včetně poskytování inovačních platebních služeb a v souvislosti s nimi, například služby běžně vyvíjené fintech společnostmi.
- (14) Na všechny znaky skutkové podstaty trestných činů uvedených v této směrnici se vztahuje koncept úmyslného zavinění v souladu s vnitrostátním právem. Úmyslnou povahu jednání, jakož i povědomí nebo jeho účel, které musejí tvořit skutkovou podstatu trestného činu, lze dovodit z objektivních věcných souvislostí. Tato směrnice by se neměla vztahovat na trestné činy, k jejichž spáchání není třeba úmyslu.
- (15) Tato směrnice odkazuje na klasické formy jednání, jako je podvod, padělání, krádež a neoprávněné přisvojení, jež byly ve vnitrostátním právu vymezeny již před obdobím digitalizace. Rozšířená oblast působnosti této směrnice, pokud jde o nehmotné platební prostředky, proto vyžaduje, aby byly v zájmu doplnění a posílení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU (*) vymezeny srovnatelné formy jednání v digitální oblasti. Neoprávněné získání nehmotného bezhotovostního platebního prostředku by mělo být trestným činem, a to

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocih na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV (Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8).

alespoň pokud zahrnuje spáchání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 6 směrnice 2013/40/EU, nebo zneužití nehmotného bezhotovostního platebního prostředku. „Zneužitím“ by se mělo rozumět jednání osoby, které je svěřen nehmotný bezhotovostní platební prostředek, spočívající ve vědomém použití tohoto prostředku, aniž by k tomu byla oprávněna, ve vlastní prospěch nebo ve prospěch jiné osoby. Opatření si takto neoprávněně získaného prostředku za účelem podvodného použití by mělo být trestné, aniž by bylo nutné prokázat všechny skutečnosti neoprávněného získání, a aniž by bylo nutné vyžadovat dřívější nebo současné odsouzení za predikativní trestný čin, který vedl k neoprávněnému získání tohoto prostředku.

- (16) Tato směrnice rovněž odkazuje na nástroje, které mohou být použity ke spáchání v ní uvedených trestných činů. Vzhledem k potřebě zabránit kriminalizaci, pokud jsou tyto nástroje vytvořeny a uvedeny na trh k legitimním účelům s tím, že by však mohly být používány k páčání trestných činů, čímž tak samy o sobě nepředstavují hrozbu, by proto měla být kriminalizace omezena na takové nástroje, které jsou prvotně vytvořeny nebo konkrétně přizpůsobeny za účelem spáchání trestných činů uvedených v této směrnici.
- (17) Sankce a tresty ukládané za podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání by měly být účinné, přiměřené a odrazující v celé Unii. Touto směrnicí nejsou dotčeny individualizace sankcí a jejich ukládání a výkon soudních rozhodnutí podle okolností případu, a obecná pravidla vnitrostátního trestního práva.
- (18) Jelikož tato směrnice stanoví minimální pravidla, mohou členské státy přijímat nebo ponechat v platnosti přísnější trestněprávní předpisy týkající se podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání, včetně širší definice trestných činů.
- (19) Je vhodné stanovit přísnější sankce, pokud byl trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV⁽⁵⁾. Členské státy by neměly být povinny stanovit konkrétní přitěžující okolnosti v případě, že vnitrostátní právo stanoví samostatné trestné činy a mohou za ně být uloženy přísnější tresty. Pokud byl trestný čin uvedený v této směrnici spáchán ve spojení s jiným trestným činem uvedeným v této směrnici toutéž osobou, a jeden z těchto trestných činů ve skutečnosti představuje jednu z nezbytných součástí jiného trestného činu, může členský stát v souladu s obecnými zásadami vnitrostátního práva stanovit, že se takové jednání považuje za přitěžující okolnost k hlavnímu trestnému činu.
- (20) Pravidla pro uplatňování soudní příslušnosti by měla zajistit, aby trestné činy uvedené v této směrnici byly účinně stíhány. Trestné činy lze obecně nejlépe postihovat systémem trestního soudnictví v zemi, v níž byly spáchány. Každý členský stát by proto měl stanovit příslušnost svých soudů pro trestné činy spáchané na jeho území a pro trestné činy spáchané jeho státními příslušníky. Členské státy mohou rovněž stanovit příslušnost svých soudů pro trestné činy, které mohou způsobit škodu na jejich území. Členské státy se důrazně vybízejí, aby tak učinily.
- (21) S ohledem na povinnosti podle rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV⁽⁶⁾ a rozhodnutí Rady 2002/187/SVV⁽⁷⁾ se příslušné orgány vyzývají, aby v případě kompetenčních sporů využívaly možnosti vést přímé konzultace s pomocí Agentury Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust).
- (22) S ohledem na potřebu zvláštních nástrojů k účinnému vyšetřování podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a jejich významu pro účinnou mezinárodní spolupráci mezi vnitrostátními orgány by měly být vyšetřovací nástroje, které se obvykle používají v případech organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti, k dispozici příslušným orgánům ve všech členských státech, pokud je používání těchto nástrojů vhodné, a v rozsahu, který je přiměřený povaze a závažnosti trestných činů, jak je stanoveno ve vnitrostátním právu. Orgány pro vymáhání práva a další příslušné orgány by kromě toho měly mít včas přístup k příslušným informacím, aby mohly vyšetřovat a stíhat trestné činy uvedené v této směrnici. Členské státy se vyzývají, aby přidělovaly příslušným orgánům odpovídající lidské a finanční zdroje, aby mohly řádně vyšetřovat a stíhat trestné činy uvedené v této směrnici.

⁽⁵⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁽⁶⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1).

- (23) Vnitrostátní orgány, které vyšetřují nebo stíhají trestné činy uvedené v této směrnici, by měly mít pravomoc spolupracovat s jinými vnitrostátními orgány v tomtéž členském státě a se svými protějšky v jiných členských státech.
- (24) V mnoha případech trestná činnost vychází z incidentů, které by měly být hlášeny relevantním vnitrostátním příslušným orgánům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148⁽⁸⁾. U těchto incidentů může existovat podezření na jejich trestní povahu, ačkoli v daném stádiu neexistují dostatečné důkazy trestného činu. V této souvislosti by měli být příslušní provozovatelé základních služeb a poskytovatelé digitálních služeb vyzváni ke sdílení zpráv požadovaných směrnicí (EU) 2016/1148 s orgány pro vymáhání práva, aby byla zajištěna účinná a komplexní reakce a usnadnilo se připisování trestných činů pachatelům a mohla jim za ně být přičítána odpovědnost. Prosazování bezpečného, zabezpečeného a odolného prostředí především vyžaduje, aby orgánům pro vymáhání práva byly systematicky ohlašovány incidenty s podezřením na závažnou trestní povahu. Kromě toho by měly být v případě potřeby zapojeny do vyšetřování v oblasti vymáhání práva bezpečnostní týmy typu CSIRT zřízené podle směrnice (EU) 2016/1148 za účelem poskytnutí informací, které jsou na vnitrostátní úrovni považovány za vhodné, a odborných znalostí v oblasti informačních systémů.
- (25) Závažné bezpečnostní incidenty uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁽⁹⁾ mohou být trestněprávního původu. V případě potřeby by měli být poskytovatelé platebních služeb pobídnuti k tomu, aby s orgány pro vymáhání práva sdíleli zprávy, které jsou povinni předkládat příslušným orgánům ve svém domovském členském státě podle směrnice (EU) 2015/2366.
- (26) Na úrovni Unie existuje řada nástrojů a mechanismů, které umožňují výměnu informací mezi vnitrostátními orgány pro vymáhání práva za účelem vyšetřování a stíhání trestné činnosti. S cílem usnadnit a urychlit spolupráci mezi vnitrostátními orgány pro vymáhání práva a zajistit, aby tyto nástroje a mechanismy byly využívány v plném rozsahu, by tato směrnice měla posílit význam operativních kontaktních míst, která byla zřízena rámcovým rozhodnutím 2001/413/SVV. Mělo by být možné, aby členské státy rozhodly, že budou využívat stávajících sítí operativních kontaktních míst, například síť zavedenou směrnicí 2013/40/EU. Kontaktní místa by měla zajišťovat účinnou pomoc, například usnadňovat výměnu příslušných informací, a poskytovat technické poradenství nebo právní informace. Aby bylo zajištěno plynulé fungování sítě, mělo by každé kontaktní místo být schopno rychle komunikovat s kontaktním místem v jiném členském státě. Vzhledem k významnému přeshraničnímu rozměru trestných činů, na které se vztahuje tato směrnice, a zejména k nestálé povaze elektronických důkazů, by členské státy měly být schopny rychle reagovat na naléhavé žádosti v rámci sítě a poskytovat zpětnou vazbu do osmi hodin. Ve velmi naléhavých a závažných případech by členské státy měly informovat Agenturu Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol).
- (27) Oznamování trestných činů orgánům veřejné moci bez zbytečného odkladu má velký význam při potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a je často výchozím bodem pro vyšetřování trestných činů. Měla by být přijata opatření na podporu oznamování trestné činnosti fyzickými i právníky osobami, zejména finančními institucemi, orgánům pro vymáhání práva a justičním orgánům. Tato opatření mohou mít různou formu, včetně formy legislativních aktů obsahujících povinnosti oznamovat podezření na podvody, nebo formy nelegislativních opatření, například založení nebo podpora organizací či mechanismů napomáhajících výměně informací nebo zvyšování povědomí. Každé takové opatření, které vyžaduje zpracování osobních údajů fyzických osob, by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾. Každé předávání informací za účelem předcházení a potírání trestných činů souvisejících s podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání by mělo být v souladu s požadavky stanovenými v uvedeném nařízení, zejména se zákonnými důvody pro zpracování.
- (28) V zájmu usnadnění rychlého a přímého oznámení trestného činu by Komise měla důkladně zvážit možnost, aby členské státy zavedly účinné systémy oznamování podvodů online, a vytvoření standardizovaných formulářů pro oznamování na úrovni Unie. Takové systémy by mohly usnadnit oznámení bezhotovostních podvodů, k nimž často dochází online, a posílit tak podporu pro oběti, identifikaci a analýzu hrozeb kyberkriminality, jakož i činnost a přeshraniční spolupráci vnitrostátních příslušných orgánů.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (29) Trestné činy uvedené v této směrnici jsou často přeshraniční povahy. Z toho důvodu je k potírání těchto trestných činů zapotřebí úzké spolupráce mezi členskými státy. Členské státy se vyzývají, aby ve vhodné míře zajistily účinné uplatňování vzájemného uznávání a nástrojů právní pomoci ve vztahu k trestným činům, na které se tato směrnice vztahuje.
- (30) Vyšetřování a stíhání všech druhů podvodů a padělání v oblasti bezhotovostních platebních prostředků, včetně těch, které se týkají malých peněžních částek, je zvláště důležité v rámci účinného boje proti nim. Účinnými způsoby, jak odhalit podvodné činnosti, zejména pokud jde o činnosti podobné, jež se samy o sobě týkají malých peněžních částek, je stanovení oznamovací povinnosti, výměny informací a podávání statistických zpráv.
- (31) Podvody v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání mohou mít pro oběti závažné hospodářské i jiné důsledky. Pokud takové podvody zahrnují například zneužití totožnosti, jejich důsledky jsou často závažnější z důvodu poškození dobrého jména, profesní újmy, poškození individuálního ratingu a vážné citové újmy. Členské státy by měly přijmout opatření v oblasti pomoci, podpory a ochrany zaměřené na zmírnění těchto důsledků.
- (32) Často může uplynout značně dlouhá doba, než oběti zjistí, že utrpěly ztrátu v důsledku trestného činu podvodu nebo padělání. Během této doby se může rozvinout spirála propojených trestných činů, čímž se zhoršují nepříznivé důsledky pro oběti.
- (33) Fyzické osoby, které se stanou oběťmi podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků, požívají práva přiznaná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ⁽¹⁾. Členské státy by měly přijmout opatření v oblasti pomoci a podpory těmto obětem, která vycházejí z opatření vyžadovaných uvedenou směrnicí, nicméně by měly více reagovat na konkrétní potřeby obětí podvodů souvisejících se zneužitím totožnosti. Tato opatření by měla zahrnovat zejména poskytnutí seznamu specializovaných institucí, které se zabývají různými aspekty trestných činů týkajících se totožnosti a podporou obětí, odbornou psychologickou podporu a poradenství v oblasti finančních, praktických a právních záležitostí, jakož i pomoc v oblasti dostupného odškodnění. Členské státy by měly být vyzvány k tomu, aby zřídily vnitrostátní jednotný online informační nástroj, který by usnadnil přístup k pomoci a podporu obětem. Právníkům osobám by měly být rovněž poskytovány konkrétní informace a poradenství týkající se ochrany před negativními důsledky této trestné činnosti.
- (34) Tato směrnice by měla právníkům osobám poskytnout právo na přístup k informacím o postupech pro podávání oznámení v souladu s vnitrostátním právem. Toto právo je žádoucí zejména pro malé a střední podniky a mělo by přispět k vytvoření podnikatelského prostředí přívětivějšího pro malé a střední podniky. Fyzické osoby již tohoto práva požívají podle směrnice 2012/29/EU.
- (35) Členské státy by s pomocí Komise měly zavést nebo posílit politiky zaměřené na předcházení podvodům v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a opatření ke snížení rizika výskytu těchto trestných činů, prostřednictvím informačních a osvětových kampaní. Členské státy by v této souvislosti mohly vypracovat a průběžně aktualizovat stálý online osvětový nástroj s praktickými příklady podvodných jednání ve formátu, jenž je snadno srozumitelný. Tento nástroj může být spojen s vnitrostátním jednotným online informačním nástrojem pro oběti nebo může být jeho součástí. Členské státy by také mohly zavést výzkumné a vzdělávací programy. Zvláštní pozornost by měla být věnována zejména potřebám a zájmům zranitelných osob. Členské státy se vyzývají, aby zajistily, že budou pro tyto kampaně k dispozici dostatečné finanční prostředky.
- (36) Je nezbytné shromažďovat statistické údaje o podvodech v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání. Členské státy by proto měly mít povinnost zajistit zavedení vhodného systému pro záznam, vypracovávání a poskytování stávajících statistických údajů o trestných činech uvedených v této směrnici.
- (37) Tato směrnice usiluje o pozměnění a rozšíření ustanovení rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV. Vzhledem k tomu, že změn, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (38) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (39) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (40) Jelikož cílů této směrnice, totiž potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání účinnými, přiměřenými a odrazujícími tresty a zlepšení a podpora přeshraniční spolupráce mezi příslušnými orgány navzájem, jakož i mezi fyzickými a právnickými osobami a příslušnými orgány, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu nebo účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (41) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, jako je právo na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, ochrana osobních údajů, svoboda podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpce nevinoty a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a měla by být prováděna v souladu s nimi,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí týkajících se podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání. Usnadňuje předcházení takovým trestným činům a poskytování pomoci a podpory jejich obětem.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- „bezhotovostním platebním prostředkem“ nehmotné nebo hmotné chráněné zařízení, předmět nebo záznam nebo jejich kombinace, jiné než zákonné platidlo, umožňující držiteli nebo uživateli, samostatně nebo ve spojení s postupem nebo se souborem postupů, převádět peníze nebo peněžní hodnotu, a to i prostřednictvím digitálních prostředků směny;
- „chráněným zařízením, předmětem nebo záznamem“ zařízení, předmět nebo záznam chráněný před napodobením nebo podvodným použitím, například provedením, kódováním nebo podpisem;
- „digitálními prostředky směny“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹²⁾ nebo virtuální měna;

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- d) „virtuální měnou“ digitální reprezentace hodnoty, která není vydána či garantována centrální bankou ani orgánem veřejné moci, není nutně spojena se zákonně stanovenou měnou a nemá právní status měny či peněz, je však fyzickými nebo právníckými osobami přijímána jako prostředek směny a může být elektronicky převáděna, uchovávána a obchodována;
- e) „informačním systémem“ informační systém ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2013/40/EU;
- f) „počítačovými údaji“ počítačové údaje ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 2013/40/EU;
- g) „právníckou osobou“ subjekt, který má podle příslušného práva právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a veřejných mezinárodních organizací.

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY

Článek 3

Podvodné použití bezhotovostních platebních prostředků

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost těchto úmyslných jednání:

- a) podvodné použití kradeného či jinak neoprávněně přisvojeného nebo získaného bezhotovostního platebního prostředku;
- b) podvodné použití padělaného či pozměněného bezhotovostního platebního prostředku.

Článek 4

Trestné činy související s podvodným použitím hmotných bezhotovostních platebních prostředků

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost těchto úmyslných jednání:

- a) krádež nebo jiné neoprávněně přisvojení hmotného bezhotovostního platebního prostředku;
- b) podvodné padělání či pozměnění hmotného bezhotovostního platebního prostředku;
- c) přechovávání kradeného či jinak neoprávněně přisvojeného, padělaného či pozměněného hmotného bezhotovostního platebního prostředku pro podvodné použití;
- d) opatření kradeného, padělaného či pozměněného hmotného bezhotovostního platebního prostředku pro sebe nebo pro jinou osobu pro podvodné použití, včetně jeho přijetí, přivlastnění, koupě, převodu, dovozu, vývozu, prodeje, přepravy nebo distribuce.

Článek 5

Trestné činy související s podvodným použitím nehmotných bezhotovostních platebních prostředků

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost těchto úmyslných jednání:

- a) neoprávněné získání nehmotného bezhotovostního platebního prostředku, a to alespoň pokud při tomto získání došlo ke spáchání některého z trestných činů uvedených v článcích 3 až 6 směrnice 2013/40/EU, nebo ke zneužití nehmotného bezhotovostního platebního prostředku;
- b) podvodné padělání či pozměnění nehmotného bezhotovostního platebního prostředku;
- c) přechovávání neoprávněně získaného, padělaného či pozměněného nehmotného bezhotovostního platebního prostředku pro podvodné použití, alespoň pokud v době přechovávání prostředku je nezákonný původ znám;
- d) opatření neoprávněně získaného, padělaného či pozměněného nehmotného bezhotovostního platebního prostředku pro sebe nebo pro jinou osobu pro podvodné použití, včetně jeho prodeje, převodu nebo distribuce, anebo jeho zpřístupnění.

Článek 6

Podvody související s informačními systémy

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost úmyslných jednání spočívajících v uskutečnění převodu peněz, peněžní hodnoty či virtuální měny nebo způsobení jejich převodu, jimiž je jiné osobě způsobena protiprávní ztráta majetku s cílem získat pro pachatele či třetí osobu neoprávněný prospěch, přičemž tato jednání spočívají v:

- a) neoprávněném narušení fungování informačního systému nebo zasahování do něj;
- b) neoprávněném vložení, pozměnění, vymazání, přenosu nebo potlačení počítačových údajů.

Článek 7

Prostředky použité k páchání trestných činů

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost výroby, opatření pro sebe nebo pro jinou osobu, včetně dovozu, vývozu, prodeje, přepravy nebo distribuce anebo zpřístupnění zařízení nebo prostředku, počítačových údajů nebo jiných prostředků, které byly prvotně vytvořeny nebo konkrétně přizpůsobeny pro účely spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 4 písm. a) a b), čl. 5 písm. a) a b) nebo v článku 6, alespoň pokud jsou spáchány s úmyslem použití těchto prostředků.

Článek 8

Pomoc, návod a pokus

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost návodu ke spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 a pomoci při jejich spáchání.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily trestnost pokusu o spáchání trestných činů uvedených v článku 3, čl. 4 písm. a), b) nebo d), čl. 5 písm. a) nebo b) či v článku 6. S ohledem na čl. 5 písm. d) členské státy přijmou nezbytná opatření, aby přinejmenším zajistily trestnost pokusu o podvodné opatření neoprávněně získaného, padělaného či pozměněného nehmotného bezhotovostního platebního prostředku pro sebe nebo pro jinou osobu.

Článek 9

Tresty ukládané fyzickým osobám

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 až 8 byly ukládány účinné, přiměřené a odrazující tresty.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku 3, čl. 4 písm. a) a b) a čl. 5 písm. a) a b) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dva roky.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 4 písm. c) a d) a čl. 5 písm. c) a d) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku 6 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky.
5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku 7 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dva roky.
6. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 až 6 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let, pokud byly spáchány v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV bez ohledu na trestní sazbu stanovenou v uvedeném rozhodnutí.

Článek 10

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že právnické osoby lze činit odpovědnými za trestné činy uvedené v článcích 3 až 8, které v jejich prospěch spáchá jakákoliv osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby a která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:

- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachatelé, návodci či účastníci některého z trestných činů uvedených v článcích 3 až 8.

Článek 11

Sankce ukládané právnickým osobám

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle čl. 10 odst. 1 nebo 2 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně k postupům zadávání zakázek, poskytování grantů a udělování koncesí;
- c) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- d) uložení soudního dohledu;
- e) zrušení rozhodnutím soudu;
- f) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven užívaných pro spáchání trestného činu.

HLAVA III

SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOST A VYŠETŘOVÁNÍ

Článek 12

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření ke stanovení příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v článcích 3 až 8, je-li:

- a) trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na jeho území; nebo
- b) pachatel jeho státním příslušníkem.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že byl trestný čin spáchán zcela nebo zčásti na území členského státu, pokud pachatel spáchá trestný čin v době své fyzické přítomnosti na tomto území a bez ohledu na to, zda byl trestný čin spáchán za použití informačního systému, který se nachází na tomto území.

3. Členský stát informuje Komisi, rozhodne-li se rozšířit příslušnost svých soudů na trestné činy uvedené v článcích 3 až 8, které byly spáchány na území jiného členského státu, mimo jiné pokud:

- a) má pachatel obvyklé bydliště na jeho území;
- b) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území;
- c) je trestný čin spáchán na jeho státním příslušníkovi nebo na osobě, která má své obvyklé bydliště na jeho území.

Článek 13

Účinné vyšetřování a spolupráce

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo služby příslušné k vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 měly k dispozici vyšetřovací nástroje, které jsou účinné a přiměřené spáchanému trestnému činu, jako jsou například prostředky používané v boji proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, že pokud jsou fyzické a právnické osoby v souladu s vnitrostátním právem povinny poskytnout informace týkající se trestných činů uvedených v článcích 3 až 8, tyto informace poskytnou orgánům příslušným k vyšetřování nebo stíhání trestných činů bez zbytečného odkladu.

HLAVA IV

VÝMĚNA INFORMACÍ A OZNAMOVÁNÍ TRESTNÉ ČINNOSTI

Článek 14

Výměna informací

1. Pro účely výměny informací týkajících se trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 členské státy zajistí, aby měly k dispozici operativní národní kontaktní místo, které je v provozu 24 hodin denně, sedm dní v týdnu. Členské státy rovněž zajistí, aby byly zavedeny postupy pro urychlené vyřizování naléhavých žádostí o pomoc a příslušný orgán zareagoval do osmi hodin od jejich obdržení, a to alespoň uvedením toho, zda bude na žádost o pomoc reagovat, formy takové reakce a předpokládané lhůty, do kdy bude pomoc odeslána. Členské státy se mohou rozhodnout využívat stávající síť operativních kontaktních míst.
2. Členské státy informují Komisi, Europolu a Eurojustu o svých určených kontaktních místech podle odstavce 1. Podle potřeby tyto informace aktualizují. Komise tuto informaci postoupí ostatním členským státům.

Článek 15

Oznamování trestných činů

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby měly k dispozici vhodné informační kanály, které by jim usnadnily neprodlené oznamování trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 orgánům pro vymáhání práva a dalším příslušným vnitrostátním orgánům.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby umožnily finančním institucím a dalším právnickým osobám působícím na jejich území oznamovat bez zbytečného odkladu orgánům pro vymáhání práva a jiným příslušným orgánům podezření na spáchání podvodu za účelem odhalování, vyšetřování, a stíhání trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 nebo jejich předcházení.

Článek 16

Pomoc obětem a jejich podpora

1. Členské státy zajistí, aby fyzickým a právnickým osobám, které utrpěly újmu v důsledku trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 spáchaných na základě zneužití osobních údajů, byly poskytnuty:
 - a) konkrétní informace a poradenství, jak se chránit před negativními následky trestných činů, například před poškozením dobrého jména; a
 - b) seznam specializovaných institucí, které se zabývají různými aspekty trestných činů týkajících se totožnosti a podporou obětí.
2. Členské státy se vyzývají, aby zřídily vnitrostátní jednotné online informační nástroje pro usnadnění přístupu k pomoci a podpoře pro fyzické nebo právnické osoby, které utrpěly újmu v důsledku trestných činů uvedených v článcích 3 až 8 spáchaných na základě zneužití osobních údajů.

3. Členské státy zajistí, aby byly právníky osobám, které se staly oběťmi trestných činů uvedených v člancích 3 až 8 této směrnice, poskytnuty bez zbytečného odkladu po jejich prvním kontaktu s příslušným orgánem informace o:
- a) postupech pro podávání oznámení s ohledem na trestný čin a úloze oběti v souvislosti s těmito postupy;
 - b) právu na poskytnutí informací o dotčeném případě v souladu s vnitrostátním právem;
 - c) dostupných postupech pro podávání stížností, pokud příslušný orgán nedodrží práva oběti v průběhu trestního řízení;
 - d) kontaktních údajích pro sdělování informací o jejich případě.

Článek 17

Předcházení trestné činnosti

Členské státy přijmou vhodná opatření, a to i prostřednictvím internetu, například informační a osvětové kampaně a výzkumné a vzdělávací programy zaměřené na celkové omezování páchání podvodů, zvyšování povědomí a snížení rizika stát se obětí podvodu. Členské státy případně jednají ve spolupráci se zúčastněnými stranami.

Článek 18

Sledování a statistika

1. Komise do 31. srpna 2019 vypracuje podrobný program pro sledování výstupních údajů, výsledků a dopadů této směrnice. Program pro sledování stanoví prostředky a intervaly shromažďování potřebných údajů a dalších důkazů. Dále specifikuje opatření, která má Komise a členské státy v souvislosti se shromažďováním, sdílením a analýzou údajů a jiných důkazů přijmout.
2. Členské státy zajistí, aby byl zaveden systém pro záznam, vypracovávání a poskytování anonymizovaných statistických údajů týkajících se fáze oznamování trestných činů, fáze vyšetřování trestných činů a fáze soudního řízení ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 8.
3. Statistické údaje uvedené v odstavci 2 musí zahrnovat alespoň stávající údaje o počtu trestných činů uvedených v člancích 3 až 8 zaznamenaných členskými státy a o počtu osob stíhaných a odsouzených za spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7.
4. Údaje shromážděné podle odstavců 1, 2 a 3 předají členské státy každoročně Komisi. Komise zajistí, že komplexní přehled těchto statistických zpráv bude každoročně zveřejněn a předložen příslušným specializovaným agenturám a orgánům Unie.

Článek 19

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2001/413/SVV

Rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV se nahrazuje, pokud jde o členské státy, jež jsou vázány touto směrnicí, aniž jsou dotčeny povinnosti těchto členských států ohledně lhůty pro provedení uvedeného rámcového rozhodnutí ve vnitrostátním právu.

Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány touto směrnicí, odkazy na rámcové rozhodnutí 2001/413/SVV se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 31. května 2021 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění opatření vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Hodnocení a podávání zpráv

1. Komise do 31. května 2023 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné k vypracování uvedené zprávy.
2. Do 31. května 2026 provede Komise hodnocení dopadu této směrnice na potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání, jakož i na základní práva, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné k vypracování uvedené zprávy.
3. V souvislosti s hodnocením uvedeným v odstavci 2 tohoto článku Komise také podá zprávu o nutnosti, proveditelnosti a účinnosti vytvoření vnitrostátních zabezpečených online systémů, které by obětem umožnily oznámit jakýkoliv trestný čin uvedený v článcích 3 až 8, jakož i vytvoření standardizovaného unijního formuláře pro oznámení, který by sloužil jako vzor pro členské státy.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 17. dubna 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/714

ze dne 7. března 2019,

kterým se nahrazuje příloha I a mění přílohy II a VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 o občanské iniciativě

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě ⁽¹⁾, a zejména na článek 16 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 211/2011 se stanoví, že nejméně v jedné čtvrtině členských států by měl minimální počet osob, jež podepsaly občanskou iniciativu, odpovídat počtu členů Evropského parlamentu, kteří jsou voleni v každém členském státě, vynásobenému 750. Tyto minimální počty jsou uvedeny v příloze I nařízení.
- (2) Dne 29. března 2017 předložilo Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) oznámení o svém záměru vystoupit z Unie podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii. Ode dne vstupu dohody o vystoupení v platnost, nebo dva roky po uvedeném oznámení, tj. od 30. března 2019, pokud dohoda uzavřena nebude, se na Spojené království přestanou vztahovat Smlouvy, nerozhodne-li Evropská rada jednomyslně po dohodě se Spojeným královstvím o prodloužení této lhůty.
- (3) Evropská rada přijala dne 28. června 2018 rozhodnutí Evropské rady (EU) 2018/937 ⁽²⁾, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu. Uvedené rozhodnutí, jež vstoupilo v platnost dne 3. července 2018, stanoví počet zástupců v Evropském parlamentu volených v každém členském státu na volební období 2019–2024, které začíná dne 2. července 2019.

Za účelem zohlednění těchto pravidel, pokud jde o minimální počet podepsaných osob uvedený v příloze I nařízení (EU) č. 211/2011, je třeba změnit přílohu I nařízení (EU) č. 211/2011. Tato změna by měla začít být použitelná dne 2. července 2019, kdy začne volební období Evropského parlamentu 2019–2024. Pokud by však období dvou let uvedené v čl. 50 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii bylo prodlouženo po uplynutí uvedené lhůty, změna by měla být použitelná po uplynutí prodloužené lhůty. Z důvodu jasnosti by měla být příloha I nahrazena.

- (4) Ustanovení čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 211/2011 stanoví, že organizátoři navrhované občanské iniciativy musí zaregistrovat iniciativu u Komise a poskytnout informace uvedené v příloze II uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 65, 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropské rady (EU) 2018/937 ze dne 28. června 2018, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu (Úř. věst. L 165 I, 2.7.2018, s. 1).

- (5) Článek 9 nařízení (EU) č. 211/2011 stanoví, že za účelem předložení občanské iniciativy Komisi mají organizátoři použít formulář obsažený v příloze VII nařízení.
- (6) Formuláře obsažené v přílohách II a VII nařízení (EU) č. 211/2011 obsahují poznámku pod čarou, která poskytuje informace o tom, jak jsou zpracovávány osobní údaje organizátorů a sponzorů. Aby se zabránilo záměně s prohlášením o ochraně soukromí uplatňovaným pro dané zpracování údajů, je třeba informace v této poznámce zkrátit a zjednodušit.
- (7) Znění poznámek pod čarou odkazuje na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾. Nařízení (ES) č. 45/2001 bylo zrušeno a od 11. prosince 2018 nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾. Odkaz na nařízení (ES) č. 45/2001 by proto měl být z těchto poznámek pod čarou vypuštěn.
- (8) Příloha I nařízení (EU) č. 211/2011 by proto měla být nahrazena a přílohy II a VII nařízení by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 211/2011 se mění takto:

- 1) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.
- 2) Poznámka pod čarou ⁽¹⁾ v příloze II se nahrazuje tímto:

„⁽¹⁾ Veřejnosti budou v on-line registru Komise zpřístupněny pouze tyto údaje: jména a příjmení organizátorů, e-mailové adresy kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a finančních prostředků.

Subjekty údajů mají právo vznést námitku proti zveřejnění jejich osobních údajů ze závažných oprávněných důvodů týkajících se jejich konkrétní situace.“.

- 3) Poznámka pod čarou ⁽¹⁾ v příloze VII se nahrazuje tímto:

„⁽¹⁾ Veřejnosti budou v on-line registru Komise zpřístupněny pouze tyto údaje: jména a příjmení organizátorů, e-mailové adresy kontaktních osob a informace o zdrojích podpory a finančních prostředků.

Subjekty údajů mají právo vznést námitku proti zveřejnění jejich osobních údajů ze závažných oprávněných důvodů týkajících se jejich konkrétní situace.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 1 se použije ode dne 2. července 2019 nebo ode dne následujícího po dni, kdy se na Spojené království podle čl. 50 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii přestanou vztahovat Smlouvy, podle toho, co nastane později.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. března 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

MINIMÁLNÍ POČET PODEPSANÝCH OSOB NA ČLENSKÝ STÁT

Belgie	15 750
Bulharsko	12 750
Česká republika	15 750
Dánsko	10 500
Německo	72 000
Estonsko	5 250
Irsko	9 750
Řecko	15 750
Španělsko	44 250
Francie	59 250
Chorvatsko	9 000
Itálie	57 000
Kypr	4 500
Lotyšsko	6 000
Litva	8 250
Lucembursko	4 500
Maďarsko	15 750
Malta	4 500
Nizozemsko	21 750
Rakousko	14 250
Polsko	39 000
Portugalsko	15 750
Rumunsko	24 750
Slovinsko	6 000
Slovensko	10 500
Finsko	10 500
Švédsko	15 750

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS